

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ υπ' αριθ. 411/2013

ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Ε' ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Συνεδρίαση της 3-12-2013

Σύνθεση :

Πρόεδρος : Ιωάννης Τρίαντος , Αντιπρόεδρος ΝΣΚ.

Μέλη: Κωνσταντίνος Χαραλαμπίδης , Βασιλική Πανταζή , Γεώργιος
Ανδρέου, Δημήτριος Αναστασόπουλος και Αδαμαντία
Καπετανάκη , Νομικοί Σύμβουλοι .

Εισηγητής : Θεόδωρος Στριλάκος , Πάρεδρος ΝΣΚ .

Αριθμός Ερωτήματος: Το με αριθμό πρωτοκόλλου Φ. 120348/23678/10-10-
2013 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών , Γενική Γραμματεία Πληθυσμού
και Κοινωνικής Συνοχής , Διεύθυνση Ιθαγένειας , Τμήμα Καθορισμού
Ιθαγένειας .

Περίληψη Ερωτήματος :

Στα πλαίσια διαδικασίας εκούσιας αναγνώρισης τέκνου, σύμφωνα με τα
οριζόμενα στα άρθρα 1475 και 1476 Α.Κ. , στο ίδιο συμβολαιογραφικό
έγγραφο περιελήφθησαν η δήλωση αναγνώρισης του πατέρα και η

συναίνεση της μητέρας . Στη συνέχεια απεδείχθη ότι το τέκνο είχε γεννηθεί κατά τη διάρκεια γάμου που η μητέρα είχε συνάψει κατά το παρελθόν , επομένως ίσχυε το τεκμήριο καταγωγής από γάμο που ορίζεται στο άρθρο 1465 Α.Κ. , με αποτέλεσμα η πιο πάνω εκούσια αναγνώριση να μην παράγει έννομες συνέπειες . Μετά την έκδοση τελεσιδικής δικαστικής απόφασης από το αρμόδιο δικαστήριο , με την οποία αναγνωρίστηκε ότι δεν ισχύει το πιο πάνω τεκμήριο και επομένως δεν θεωρείται πλέον τέκνο γεννημένο σε γάμο, ο ενδιαφερόμενος προέβη σε νέα συμβολαιογραφική δήλωση εκούσιας αναγνώρισης τέκνου. Κατόπιν των ανωτέρω ερωτάται, εάν διατηρεί την ισχύ της ως νόμιμη συναίνεση της μητέρας του τέκνου η αρχικώς παρασχεθείσα και εάν μπορεί βάσει αυτής να γίνει η καταχώριση της πρόσφατης συμβολαιογραφικής πράξης αναγνώρισης στο περιθώριο της ληξιαρχικής πράξης γέννησης του τέκνου και να συνεχιστεί η διαδικασία για την έκδοση απόφασης καθορισμού ιθαγενείας αυτού .

Επί του ερωτήματος αυτού το Ε' Τμήμα του Ν.Σ.Κ. γνωμοδότησε ως ακολούθως :

Ι. Στο με αριθμό πρωτοκόλλου Φ. 120348/23678/10-10-2013 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών διαλαμβάνονται , κατά βάση, τα ακόλουθα :

Την 17η Οκτωβρίου 2007 γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το ανήλικο άρρεν τέκνο της Ν. Σ. , υπηκόου Βουλγαρίας, το οποίο με την υπ' αριθμ. 45.766/13-11-2007 συμβολαιογραφική πράξη αναγνώρισης, αναγνωρίσθηκε εκούσια από τον Έλληνα υπήκοο Θ. Χ. , ως δικό του παιδί αποκτώντας όλα τα δικαιώματα τα οποία απορρέουν από την υπάρχουσα νομοθεσία και ειδικότερα το δικαίωμα να φέρει αποκλειστικώς το επώνυμο του πατέρα του. Στην πράξη αυτή συναίνεσε και η μητέρα του Ν. Σ., και στη συνέχεια η συμβολαιογραφική αυτή αναγνώριση – συναίνεση καταχωρήθηκε στη ληξιαρχική πράξη γέννησής του , επιφέροντας τις ανάλογες μεταβολές στα στοιχεία του τέκνου.

Κατά τη διαδικασία εξέτασης αιτήματος καθορισμού ιθαγένειας του τέκνου, προέκυψε ότι κατά την ημερομηνία γέννησής του η μητέρα του (η οποία κατά τους ισχυρισμούς του πατέρα έχει εγκαταλείψει το τέκνο από το έτος 2009 και έκτοτε δεν έχει δώσει σημεία ζωής με αποτέλεσμα να

το άλλο μέρος και, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, δεν είναι ανάγκη να γίνει με τον τύπο που απαιτείται για τη δικαιοπραξία.

Άρθρο 237

Ανάκληση της Συναίνεσης

Ανάκληση της συναίνεσης επιτρέπεται μέχρις ότου επιχειρηθεί η δικαιοπραξία και δηλώνεται προς εκείνο από τα μέρη προς το οποίο είχε δοθεί η συναίνεση. Η ανάκληση αποκλείεται αν αυτό συνάγεται από την ίδια τη συναίνεση ή από την έννομη σχέση στην οποία στηρίζεται η συναίνεση.

Άρθρο 1472

Το τέκνο χάνει την ιδιότητα τέκνου που γεννήθηκε σε γάμο, αναδρομικά από τη γέννησή του, μόλις γίνει αμετάκλητη η απόφαση που δέχεται την προσβολή αυτής της ιδιότητάς του. Σε περίπτωση προσβολής από τον άνδρα που είχε σαρκική συνάφεια με τη μητέρα, η απόφαση της προηγούμενης παραγράφου επιφέρει αυτοδικαίως δικαστική αναγνώριση του παιδιού από τον άνδρα αυτόν.

Άρθρο 1475

Εκούσια αναγνώριση

Ο πατέρας μπορεί να αναγνωρίσει ως δικό του το τέκνο που γεννήθηκε χωρίς γάμο, εφόσον συναινεί σ' αυτό και η μητέρα. Αν η μητέρα έχει πεθάνει ή δεν έχει δικαιοπρακτική ικανότητα, η αναγνώριση γίνεται με μόνη τη δήλωση του πατέρα. Η συμβολαιογραφική Συναίνεση του άνδρα σε τεχνητή γονιμοποίηση, που προβλέπεται στο άρθρο 1456 § 1 εδ. β, επέχει θέση εκούσιας αναγνώρισης. Η αντίστοιχη Συναίνεση της γυναίκας ισχύει και ως συναίνεσή της στην εκούσια αναγνώριση. Αν ο πατέρας έχει πεθάνει ή δεν έχει δικαιοπρακτική ικανότητα, η αναγνώριση μπορεί να γίνει από τον παππού ή τη γιαγιά της πατρικής γραμμής. Αν το τέκνο έχει πεθάνει, η αναγνώριση ενεργεί υπέρ των κατιόντων του.

Άρθρο 1476

Η αναγνώριση από τον πατέρα ή τους γονείς του γίνεται με δήλωση ενώπιον συμβολαιογράφου ή με διαθήκη. Η Συναίνεση της μητέρας, σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο, παρέχεται με δήλωση ενώπιον συμβολαιογράφου. Οι δηλώσεις της αναγνώρισης και της συναίνεσης γίνονται αυτοπροσώπως και χωρίς αίρεση ή προθεσμία. Ανάκληση των δηλώσεων είναι ανίσχυρη.

Άρθρο 1484

Αποτελέσματα

Σε περίπτωση αναγνώρισης, εκούσιας ή δικαστικής, αν ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, το τέκνο έχει ως προς όλα θέση τέκνου γεννημένου σε γάμο απέναντι στους δύο γονείς και τους συγγενείς τους. » .

β. Εξάλλου , στο άρθρο 14 του ν. 344/1976 «Περί ληξιαρχικών πράξεων » , όπως ισχύει, ορίζονται τα ακόλουθα :

« Μεταβολαί στοιχείων ληξιαρχικών πράξεων.

Άρθρον 14.

1. Μεταβολές που επέρχονται στην κατάσταση του φυσικού προσώπου μετά τη σύνταξη των ληξιαρχικών πράξεων λόγω νομιμοποίησης, αναγνώρισης, αποκήρυξης, αμφισβήτησης, προσβολής της πατρότητας, υιοθεσίας τέκνου και λύσης αυτής, λύσης ή ακύρωσης γάμου, λύσης του συμφώνου συμβίωσης, προσθήκης ή μεταβολής ονόματος, επωνύμου, ιθαγένειας, θρησκειώματος ή αλλαγής φύλου καταχωρίζονται στο πεδίο του πληροφοριακού συστήματος του άρθρου 8Α που φέρει την ένδειξη «Μεταβολές» εντός μηνός από τότε που έλαβαν χώρα με την προσκόμιση της σχετικής διοικητικής πράξης ή πιστοποιητικού περί του αμετακλήτου της σχετικής δικαστικής απόφασης. Ειδικότερα, τα πιστοποιητικά αμετακλήτου λύσης ή ακύρωσης γάμου, προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ενώπιον οποιασδήποτε δημόσιας ή δημοτικής αρχής, πρέπει να φέρουν επ' αυτών επισημείωση του αρμόδιου ληξιάρχου ότι αντίγραφο τους κατατέθηκε σε αυτόν και ότι καταχωρήθηκε η σχετική μεταβολή στο πληροφοριακό σύστημα του άρθρου 8Α και για τους γάμους που έχουν γίνει πριν από την έναρξη

ισχύος του παρόντος νόμου ότι καταχωρήθηκε η σχετική μεταβολή και στο περιθώριο της ληξιαρχικής πράξης γάμου 2. Βραδύτερη δήλωση είναι δεκτή από το ληξιαρχο, συνεπάγεται όμως τις κυρώσεις, που προβλέπονται από το άρθρο 49 του ίδιου νόμου, όπως το πρώτο εδάφιο της παρ. 3 αυτού αντικαταστάθηκε με την παρ. 8.3 του άρθρου 26 του ν.2130/1993. 3. Υπόχρεως προς δήλωσιν είναι ο δι' αιτήσεως ή δι' άλλης πράξεώς του προκαλέσας την μεταβολήν, ως και εκείνος του οποίου μετεβλήθη η αστική κατάσταση. ».

γ. Τέλος , κατ' άρθρο 2 του ν. 3284/2004 «Κώδικας της Ελληνικής Ιθαγένειας » :

« Αλλοδαπός που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του και αναγνωρίσθηκε νόμιμα ως τέκνο Έλληνα, έτσι ώστε να εξομοιώνεται πλήρως με γνήσιο τέκνο του πατέρα του, γίνεται Έλληνας από την αναγνώριση, αν κατά το χρόνο αυτόν είναι ανήλικος . » .

III. Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις , σε συνδυασμό με το ιστορικό της υποθέσεως και τα στοιχεία του φακέλου που συνοδεύει το ερώτημα , συνάγονται τα κατωτέρω :

Εκούσια αναγνώριση είναι η δήλωση βουλήσεως ενός άνδρα, με την οποία αυτός ομολογεί («αναγνωρίζει») ότι κάποιο παιδί που γεννήθηκε εκτός γάμου κατάγεται από τον ίδιον.

Η δήλωση περί αναγνωρίσεως έχει τα εξής χαρακτηριστικά: 1) Είναι δήλωση εκούσια και άρα κατ' εξοχήν προαιρετική. 2) Είναι δήλωση γυμνή, δηλ. δεν είναι ανάγκη να συνοδεύεται από περιγραφή των περιστάσεων, από τις οποίες αποδεικνύεται ότι ο αναγνωρίζων είναι πράγματι πατέρας του τέκνου. 3) Είναι δήλωση μονομερής με την έννοια ότι μόνη αυτή συγκροτεί το πραγματικό της εκούσιας αναγνωρίσεως, χωρίς να απαιτείται σύμπραξη κανενός άλλου προσώπου κατά την δήλωση αναγνωρίσεως ενώπιον συμβολαιογράφου. Τυχόν καταχώριση στο αυτό συμβολαιογραφικό έγγραφο και άλλων δηλώσεων αναγκαίων ή μη για την ενέργεια της αναγνωρίσεως (π.χ. της απαραίτητης για την ενέργειά της συναιδέσεως της μητέρας του

1 5

τέκνου ή της μη απαραίτητης δηλώσεως αποδοχής της αναγνώρισεως εκ μέρους του αναγνωριζόμενου τέκνου) δεν θίγει την αυτοτέλεια της δηλώσεως περί αναγνώρισεως και δεν μεταβάλλει αυτή καθ' εαυτή την όλη σχέση σε συμβατική . 4) Είναι δήλωση μη απευθυντέα, δηλ. αποκτά ενέργεια από την στιγμή που ολοκληρωθεί ως πραγματικό, περιβαλλόμενη και τον νόμιμο συστατικό της τύπο, χωρίς να χρειάζεται να απευθυνθεί σε ορισμένο πρόσωπο, το τέκνο ή την μητέρα του. 5) Η δήλωση είναι οιοное δικαιοπρακτική, διότι επιφέρει τα προβλεπόμενα από τον νόμο αποτελέσματα και όταν ακόμα αυτά δεν τα ήθελε ο δηλών.

Το τέκνο, που έχει γεννηθεί κατά την διάρκεια του γάμου ή μέσα σε τριακόσιες ημέρες από τη λύση ή την ακύρωση του γάμου της μητέρας του – και που δεν είναι πραγματικό παιδί του συζύγου της μητέρας - δεν μπορεί να αναγνωρισθεί εκουσίως ή δικαστικώς ως τέκνο άλλου άνδρα, εκτός αν γίνει προηγουμένως προσβολή της τεκμαιρόμενης πατρότητας του συζύγου της μητέρας (ΑΚ 1467 επομ.) και η σχετική δικαστική απόφαση γίνει αμετάκλητη, οπότε το τέκνο χάνει αναδρομικά από τη γέννησή του την ιδιότητα του τέκνου, που γεννήθηκε σε γάμο (ΑΚ 1472) και θεωρείται ως χωρίς γάμο γεννημένο τέκνο (ΟΛΑΠ 9/2009 , Γεωργιάδης-Σταθόπουλος ΕρμΑΚ , άρθρα 1475-1476, σελ. 858 επομ. , Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 322/2012 Στ' Τμήμα) .

Εξάλλου , η ΑΚ 1475 παραγρ. 1 προβλέπει την συναίνεση ως όρο του ενεργού . Ως συναίνεση νοείται η αναγκαία για την επέλευση του επιδιωκόμενου με την πράξη της εκούσιας αναγνώρισεως εννόμου αποτελέσματος δήλωση επιδοκίμασίας του αποτελέσματος τούτου. Έτσι η συναίνεση δεν αποτελεί στοιχείο του πραγματικού (διαφορετικά η εκούσια αναγνώριση θα ήταν σύμβαση και όχι μονομερής οιοное δικαιοπραξία), αλλά όρο του ενεργού της εκούσιας αναγνώρισης. Αν, λοιπόν, αυτή δεν παρασχεθεί, η εκούσια αναγνώριση δεν θα είναι ανυπόστατη αλλά απλώς άκυρη. Η συναίνεση δεν πρέπει όμως απαραίτητα να παρασχεθεί μέχρι τον χρόνο επιχειρήσεως της κυρίας πράξεως (η εδώ έννοια δεν συμπίπτει με την κατ' ΑΚ 236 συναίνεση), αλλά μπορεί και εκ των υστέρων, μετά την δήλωση της εκούσιας αναγνώρισεως . Συναίνεση σημαίνει εδώ ευρύτερα συγκατάθεση. Επομένως αν η δήλωση περί εκούσιας αναγνώρισεως γίνει χωρίς προηγούμενη ή ταυτόχρονη συγκατάθεση της μητέρας, η εκούσια αναγνώριση δεν θα είναι οριστικά, αλλά μόνο προσωρινά άκυρη, δηλ. θα

βρίσκεται σε μια κατάσταση μετέωρης ακυρότητας («ηρτημένη ακυρότητα» , βλ. σχετικά Παναγιώτη Λαδά « Γενικές Αρχές Αστικού Δικαίου » , σελ. 588) και η τύχη της θα κριθεί από την απόφαση της μητέρας. Αν αυτή παράσχει την συγκατάθεση, η πράξη αναγνώρισεως θα γίνει ενεργός και μάλιστα αναδρομικώς από την επιχείρησή της. Έτσι η σχέση πατρότητας θα θεωρηθεί ότι υφίσταται ήδη από την επιχείρηση της πράξεως αναγνώρισεως. Αν η μητέρα αρνηθεί τη συγκατάθεση, η δήλωση αναγνώρισεως θα είναι οριστικά άκυρη. Το στάδιο της εκκρεμότητας μπορεί να τερματισθεί, αν ο αναγνωρίσας απευθύνει πρόσκληση προς την μητέρα να αποφασίσει σχετικώς μέσα σε εύλογο χρόνο. Αν η μητέρα αρνηθεί την συναίνεση, τότε μπορεί να κινηθεί η διαδικασία της δικαστικής αναγνώρισεως με αγωγή του πατέρα . Η μητέρα μπορεί όμως, όπως συνάγεται από τον συνδυασμό των ΑΚ 1478 και 1481, να αρνηθεί την συναίνεσή της, μόνο αν αυτός που επιθυμεί την αναγνώριση δεν είναι ο πατέρας. Άρνηση της συναιθέσεως για άλλους λόγους, ότι π.χ. η συμπεριφορά εκείνου που θέλει την αναγνώριση έναντι του τέκνου υπήρξε κακή, ή ότι το συμφέρον του τέκνου επιβάλλει να μην γίνει αυτή η αναγνώριση, δεν είναι παραδεκτή κατά τον νόμο . Όπως η δήλωση περί αναγνώρισεως, έτσι και η συναίνεση της μητέρας είναι δήλωση εκούσια και προαιρετική, γυμνή (δηλ. δεν συνοδεύεται από περιγραφή των περιστάσεων, από τις οποίες αποδεικνύεται ότι ο αναγνωρίζων είναι πράγματι πατέρας του τέκνου), μονομερής (άρα σύμπραξη του τέκνου κατά την δήλωση συναιθέσεως - όπως σε άλλα δίκαια - δεν απαιτείται), μη απευθυντέα, απολύτως προσωπικού χαρακτήρα (επομένως είναι ανεπίδεκτη παραιτήσεως, αντιπροσωπεύσεως, αιρέσεως ή προθεσμίας, ΑΚ 1476 εδ. γ), και ακόμα οιονεί δικαιοπρακτική . Μπορεί να περιληφθεί στο ίδιο συμβολαιογραφικό έγγραφο στο οποίο περιέχεται και η δήλωση του πατέρα , μπορεί όμως να περιληφθεί σε ξεχωριστή συμβολαιογραφική δήλωση που γίνεται πριν ή μετά από τη δήλωση του πατέρα (ΕφΑθ 4665/2011 από «ΝΟΜΟΣ» , Έφη Κουνουγέρη – Μανωλεδάκη «Οικογενειακό Δίκαιο » 2ος τόμος σελ. 160) .

Όπως η δήλωση περί αναγνώρισεως, έτσι και η δήλωση συναιθέσεως είναι τυπική, επιχειρείται όμως κατ' ΑΚ 1476 εδ. β μόνον ενώπιον συμβολαιογράφου (όχι και με διαθήκη, όπως η δήλωση περί αναγνώρισεως κατ' ΑΚ 1476 εδ. α) πάντως, όπως η δήλωση περί αναγνώρισεως, γίνεται

μόνον αυτοπροσώπως και χωρίς αίρεση ή προθεσμία (ΑΚ 1476 εδ. γ), είναι δε, όπως εκείνη, ανέκκλητη (ΑΚ 1476 εδ δ', βλ. αναλυτικά Γεωργιάδη – Σταθόπουλου ο. π. σελ. 864 επομ.) .

Τέκνο που γεννήθηκε κατά τη διάρκεια του γάμου της μητέρας του, που δεν λύθηκε, τεκμαίρεται ότι έχει πατέρα το σύζυγο της μητέρας, έστω κι αν αυτό συνελήφθη κατά το χρόνο της διαστάσεως των συζύγων. Επομένως αναγνώριση τέκνου που έχει υπέρ αυτού το τεκμήριο καταγωγής από γάμο, δεν συνιστά αναγνώριση κατά το νόμο και, αν γίνει, είναι, κατά μία άποψη, άκυρη, κατ' άλλη άποψη ανυπόστατη, αφού ελλείπει η προϋπόθεση του πραγματικού στοιχείου της εκουσίας αναγνώρισης (ΕφΘεσ 2027/2003 από «ΝΟΜΟΣ» , ΕφΘεσ 2571/1996 Αρμ. Ν 1088, Α. Τούση, Οικογ. Δίκαιο, παρ. 142, σελ. 418, Καράση , στην ΕρμΑΚ των Γεωργιάδη-Σταθόπουλου, 2η έκδοση, υπό άρθρο 1476, αριθμ. 4, σελ. 855). Επομένως, στην υπό κρίση περίπτωση, η αναγνώριση η οποία έγινε με την υπ' αριθ. 45.766/13-11-2007 συμβολαιογραφική πράξη, δεν παρήγαγε τα νόμιμα αποτελέσματά της , εφόσον ο γάμος της μητέρας δεν είχε λυθεί ακόμη κατά τον χρόνο εκείνο και η αναγνώριση έπρεπε να επαναληφθεί μετά την προσβολή της πατρότητας και αφού έγινε αμετάκλητη η σχετική απόφαση για την προσβολή. Τούτο όμως δεν θίγει την νομιμότητα της αρχικώς δοθείσης συναινέσεως της μητέρας , η οποία , λαμβανομένου μάλιστα υπ' όψιν ότι δεν μπορεί σύμφωνα με το νόμο να ανακληθεί, παράγει πλήρως τα αποτελέσματά της και σε συνδυασμό με την μεταγενέστερη με αριθμό 3461/18-7-2013 συμβολαιογραφική πράξη αναγνώρισης τέκνου γεννημένου χωρίς γάμο των γονέων του , στην οποία νομίμως προέβη ο ενδιαφερόμενος , επέφερε το σκοπούμενο έννομο αποτέλεσμα , την εκούσια αναγνώριση του ανηλικού τέκνου από τον Θ. Χ. .

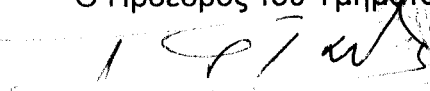
Εφόσον, κατά τα προεκτεθέντα, η παρασχεθείσα συναίνεση της μητέρας διατηρεί την ισχύ της ως όρος του ενεργού της εκουσίας αναγνώρισης του τέκνου , η τελευταία αυτή είναι νόμιμη, παράγει τα αποτελέσματά της και επομένως μπορεί να γίνει η σχετική καταχώριση σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 344/1976 περί ληξιαρχικών πράξεων και να επέλθουν τα οριζόμενα από το άρθρο 2 του ν. 3284/2004 («Κώδικας της Ελληνικής Ιθαγένειας ») αποτελέσματα , εφόσον συντρέχουν και οι λοιπές προϋποθέσεις .

IV. Κατόπιν των ανωτέρω, το Ε' Τμήμα του Ν.Σ.Κ. γνωμοδοτεί ομόφωνα επί του ως άνω ερωτήματος, ότι η περιληφθείσα στην υπ' αριθ. 45766/13-11-2007 συμβολαιογραφική πράξη συναίνεση της μητέρας διατηρεί την ισχύ της και επομένως μπορεί να γίνει βάσει αυτής η καταχώρηση της υπ' αριθ. 3461/18-7-2013 συμβολαιογραφικής πράξης εκούσιας αναγνώρισης τέκνου, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 344/1976 περί ληξιαρχικών πράξεων και να επέλθουν τα οριζόμενα από το άρθρο 2 του ν. 3284/2004 («Κώδικας της Ελληνικής Ιθαγένειας ») αποτελέσματα , εφόσον συντρέχουν και οι λοιπές προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος .

Θεωρήθηκε,

Αθήνα, 5-12-2013

Ο Πρόεδρος του Τμήματος

Ιωάννης Τριάντος

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο Εισηγητής

Θεόδωρος Στριλάκος

Πρόεδρος Ν.Σ.Κ.